

Definicja 1 (n -sympleks). Najmniejszy wypukły zbiór w \mathbb{R}^m zawierający $n + 1$ punktów nie leżących w hiperprzestrzeni wymiaru $n - 1$.

Sympleks o wierzchołkach v_i oznaczamy $[v_0, \dots, v_n]$.

Definicja 2 (sympleks standardowy). $\Delta^n = [e_0, \dots, e_n]$
 $= \{(t_0, \dots, t_n) \in \mathbb{R}^{n+1} \mid \sum t_i = 1, t_i \geq 0\}$.

Uwaga 3. Wierzchołki sympleksu są uporządkowane. Ustalenie porządku wyznacza kanoniczny liniowy homeomorfizm sympleksu standardowego Δ^n z dowolnym sympleksem $[v_0, \dots, v_n]$, tj. $\Delta^n \ni (t_0, \dots, t_n) \mapsto \sum t_i v_i$.

Uwaga 4. Ściany dziedziczą porządek wierzchołków po sympleksie.

Definicja 5 (brzeg sympleksu). Suma wszystkich ścian sympleksu jest jego brzegiem $\partial\Delta^n$.

Definicja 6 (otwarty sympleks). $\dot{\Delta}^n = \Delta^n \setminus \partial\Delta^n$

Definicja 7 (Δ -kompleks). Przestrzeń topologiczna X ma strukturę Δ -kompleksu, jeśli istnieje rodzina przekształceń $\sigma_\alpha : \Delta^{n_\alpha} \rightarrow X$ takich, że

- $\sigma_\alpha|_{\dot{\Delta}^{n_\alpha}}$ jest włożeniem oraz każdy punkt jest w obrazie dokładnie jednego z przekształceń $\sigma_\alpha|_{\dot{\Delta}^{n_\alpha}}$,
- dowolne obcięcie σ_α do ściany sympleksu jest jednym z przekształceń σ_β ,
- zbiór $A \subseteq X$ jest otwarty wtw, gdy $\sigma_\alpha^{-1}(A)$ jest otwarty w Δ^n dla każdego α .

Przykład 8. W notatkach narysowany podział torusa na komórki.

Definicja 9 (Δ -kompleks). Δ -kompleks X jest przestrzenią ilorazową przestrzeni $\bigsqcup \Delta_\alpha^n$, gdzie każdą ścianę Δ_α^n identyfikujemy z odpowiednim Δ_β^{n-1} odpowiadającym obcięciu $\sigma_\beta = \sigma_\alpha|_{sciana}$.

Uwaga 10. Możemy też konstruować X indukcyjnie: $X^{(0)}$ to dyskretny zbiór wierzchołków, $X^{(1)}$ z doklejonymi krawędziami itd.

Homologie simplicjalne X to Δ -kompleks, G to grupa abelowa (domyślnie \mathbb{Z}).

Definicja 11 (n -łańcuchy). $\Delta_n(X, G)$ to wolna grupa abelowa, której bazą są otwarte n -simpleksy e_α^n w X : $\Delta_n(X, G) = \{\sum_{\alpha \in k} n_\alpha e_\alpha^n : n_\alpha \in G\}$.

Jej elementy nazywamy n -łańcuchami.

Uwaga 12. $[v_0, \dots, v_i, v_{i+1}, \dots, v_n] = -[v_0, \dots, v_{i+1}, v_i, \dots, v_n]$

Definicja 13 (brzeg). $\partial[v_0, \dots, v_n] = \sum (-1)^i [v_0, \dots, \hat{v}_i, \dots, v_n]$
 $\partial_n(\sigma_\alpha) = \sum (-1)^i \sigma_\alpha|_{[v_0, \dots, \hat{v}_i, \dots, v_n]}$

Lemat 14. $\partial^2 = 0$

Definicja 15. Mamy *kompleks łańcuchowy* $\Delta(X, G)$,
 $\dots \rightarrow \Delta_n(X, G) \xrightarrow{\partial_n} \Delta_{n-1}(X, G) \rightarrow \dots \rightarrow \Delta_0(X, G) \rightarrow 0$.

Definicja 16 (homologie simplicjalne). $H_n^\Delta(X, G) = H_n(\Delta(X, G)) = \ker \partial_n / \text{im } \partial_{n+1}$
 Elementy $\ker \partial_n$ nazywamy *cyklami*, $\text{im } \partial_{n+1}$ – *brzegami*, $H_n(X, G)$ – *klasami homologii*.

Homologie singularne

Definicja 17. $C_n(X, G)$ – wolna grupa abelowa generowana przez zbiór singularnych n -simpleksów w X – kompleks łańcuchowy singularny.

$$\begin{aligned} \partial_n(\sigma) &= \sum (-1)^i \sigma|_{[v_0, \dots, \hat{v}_i, \dots, v_n]} \\ \partial^2 &= 0 \\ H_n(X, G) &= \ker \partial_n / \text{im } \partial_{n+1} \end{aligned}$$

Uwaga 18. Homologie singularne są szczególnym przypadkiem simplicjalnych (wyjaśnienie w notatkach).

Stwierdzenie 19. $H_n(X) = \bigoplus_\alpha H_n(X_\alpha)$, gdzie X_α – składowe łukowej spójności przestrzeni X .

Stwierdzenie 20. $H_0(X, G) = \bigoplus_\alpha G$, α indeksują składowe łukowej spójności przestrzeni X .

Stwierdzenie 21. $H_n(*, G) = \begin{cases} G & n = 0 \\ 0 & n \geq 1 \end{cases}$

Definicja 22 (przekształcenie indukowane). $f : X \rightarrow Y$ ciągle indukuje $f_\# : C_n(X, G) \rightarrow C_n(Y, G)$ takie, że $\sigma \mapsto f \circ \sigma$.

Lemat 23. $F_\# \partial = \partial f_\#$

Wniosek 24. $f_\#$ przenosi brzegi na brzegi, cykle na cykle, czyli f indukuje $f_* : H_n(X, G) \rightarrow H_n(Y, G)$ dla każdego n .

Fakt 25. $(fg)_* = f_* g_*$

Fakt 26. $(\text{Id}_X)_\# = \text{Id}_{H_n}$

Twierdzenie 27. $f \simeq_{htp} g : X \rightarrow Y \implies f_* = g_*$

Wniosek 28. $X \simeq_{htp} Y \implies H_*(X, G) = H_*(Y, G)$

Twierdzenie 29. $H_n^{sing} \simeq H_n^\Delta$

Definicja 30 (kompleksy). $\dots \rightarrow C_{n+1} \xrightarrow{\partial} C_n \rightarrow \dots$ to kompleks łańcuchowy,
 $\dots \rightarrow C^{n+1} \xleftarrow{\delta} C^n \rightarrow \dots$ to kompleks kołańcuchowy.

Mając kompleks łańcuchowy (C_n) możemy wziąć $C^n = \text{Hom}(C_n, G) = C_n^*, \delta = \partial^*$.

Wtedy też $\delta^2 = 0$.

Definicja 31 (kompleks kołańcuchowy singularny). $C^n(X, H) = \text{Hom}(C_n(X, G), G)$

$$(\delta\varphi)(\sigma) = \sum_{i=0}^n (-1)^i \varphi(\sigma|_{[v_0, \dots, \hat{v}_i, \dots, v_n]})$$

Definicja 32 (kohomologie singularne). $H^n(X, G) = \ker \delta / \text{im } \delta$

$\ker \delta$ to kocykle, $\text{im } \delta$ to kobrzegi.

Uwaga 33. $\varphi \in C^n(X, G)$ kocykl, jeśli $0 = \delta\varphi = \varphi\delta$, czyli jeśli φ znika na brzegach.

Uwaga 34. Jeśli X – skończony Δ -kompleks, to utożsamiamy $\Delta_n(X, \mathbb{R})$ i $\text{Hom}(\Delta_n(X, \mathbb{R}), \mathbb{R}) = \Delta_n(X, \mathbb{R})^*$.

Definicja 35. $\Delta_n(X) = \Delta_n(X, \mathbb{R}), \Delta^n(X) = \Delta^n(X, \mathbb{R})$ etc.

Rozkład Hodge’a - de Rhama

X skończony Δ -kompleks, $\Delta^n(X, \mathbb{R}) \cong \mathbb{R}^{\beta_i}$ przestrzenie liniowe skończonego wymiaru nad \mathbb{R} (β_i – liczba n -sympleksów) mają naturalny iloczyn skalarny

Definicja 36. $\langle f, f' \rangle = \sum f(e_\alpha^n) f'(e_\alpha^n)$

Stwierdzenie 37. $\langle \delta_{i-1}x, y \rangle = \langle x, \partial_i y \rangle$ (*de facto* – z definicji)

Wniosek 38 (równoważna definicja). $\delta_{n-1} = \partial_n^*$

$$\Delta^n(X) \xrightleftharpoons[\partial_n]{\delta_{n-1} = \partial_n^*} \Delta^{n-1}(X)$$

Wniosek 39. $Z^i = \ker \delta_i = (\text{im } \partial_{i+1})^\perp = B_i^\perp$

$$Z_i = \ker \partial_i = (\text{im } \delta_{i-1})^\perp = B_i^\perp$$

$$\Delta^i(X) = B^i \oplus Z_i = B_i \oplus Z^i$$

Stwierdzenie 40. $B^i \perp B_i$

Twierdzenie 41 (rozkład H-dR). $\Delta_i(X) = B^i \oplus B_i \oplus (Z^i \cap Z_i)$

Definicja 42 (harmoniczne kołańcuchy). $\mathcal{H}_i(X) = Z_i(X) \cap Z^i(X)$

Definicja 43 (laplasjan). $\Delta_i = \partial_{i+1}\delta_i + \delta_{i-1}\partial_i : \Delta^i(X) \rightarrow \Delta^i(X)$

Lemat 44. $\mathcal{H}_i(X) = \ker \Delta_i$